

РЕШЕНИЕ

№ 4466

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **12662** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „ЖОЗИ 2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4, ап. 15 и със съдебен адрес [населено място], ул. "К." № 23, ет. 2, офис № 3, чрез адв. Л. С., срещу мълчалив отказ на директора на ТД Митница С. към Агенция „Митници“ за произнасяне по негова молба вх. № 32-277421 от 11.09.2025 относно възстановяване на внесен депозит в размер на 40690.12 лв.

Жалбоподателят твърди, че на 17.01.2022г. е регистрирал митническа декларация (МД) MRN 22BG005807142601R9 от 17.01 2022г., за режим „Допускане до свободно обръщение“ на стоки „Алуминиеви радиатори (на глйдери)“, като стоката е декларирана в код по Т. [ЕГН]. Поради съмнения на митническите служители, че внесената от дружеството стока следва да бъде класирана под друг код по Т., на 09.02.2022г., за да получи разрешение за вдигане на стоката, „ЖОЗИ 2009“ ЕООД внесло депозитна сума в размер на 40690.12 лв., представляваща обезпечение на разликата между заплатените по митническата декларация суми и претендираните такива от МБ С. Запад към ТД Митница С.. Твърди, че от момента на внасяне на депозита и представяне пред митническите органи на фактура № S21A179001/12.01.2022г., същите не са предприели никакви действия за определяне с издаден индивидуален административен акт, на друг различен от декларирания тарифен номер, респ. не са определили по-висок размер на дължимите публични държавни вземания. Навежда доводи от чл. 103, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС), според който длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на

три години от датата, на която е възникнало митническото задължение – в случая на 17.01.2022 г. Предвид изтичане на нормативно определения срок по чл. 98, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, жалбоподателят поддържа, че е налице основание за незабавно връщане на предоставения в полза на митническите органи депозит. На 11.09.2025г. подал молба с искане за възстановяване, но по нея нямало произнасяне. Претендира се отмяна на мълчалив отказ и присъждане на разноски. Допълнителни съображения излага в писмени бележки от 02.02.2026 г., чрез адв. С..

Ответникът - директор на ТД Митница С. на АМ оспорва жалбата като недопустима и неоснователна, чрез юрк. А.. В съдебно заседание и писмени бележки от 02.02.2026 г. поддържа приложение на 120-дневния срок по чл.22, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Твърди, че с МД MRN22BG005807142601R9 от 17.01.2022 г. първоначално е представена фактура без изискуемата декларация за ползване на намалената ставка на антидъмпингово мито, което събудило съмнение в истинността на фактурата. Това от своя страна било основание с молба рег. № 32-108230/01.04.2022 г. е отправена молба за съдействие до митническата администрация на Китайската народна република (КНР). Споразумението между Европейската общност и Правителството на КНР не предвиждало срок за изпълнение на исканията. Ответникът намира за приложим чл.103, пар.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, който срок не бил изтекъл към момента на подаване на искането от 11.09.2025 г. Намира, че основателността на искането за възстановяване на депозита по чл.98 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е пряко обусловена от установяването на автентичността на представената фактура и наличието на материалноправните предпоставки за прилагане на преференциалното антидъмпингово мито. Митническото задължение можело реално да бъде установено едва след получаване на отговор от КНР, поради което искането на възстановяване на депозита било преждевременно и създавало реален риск от невъзможност за събиране на публично вземане. Претендира се отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Първо отделение, 69-ти състав, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се от Доклад рег. № 32-360621 от 21.11.2025 г. на началника на МБ С.-Запад, че на 17.01.2022 г. в Митническо бюро (МБ) С. - Запад, съгласно разпоредбите на чл. 170 и чл. 172 от Регламент (ЕС) № 952/2013, е подадена и приета митническа декларация с MRN22BG005807142601R9 за митнически режим допускане за свободно обращение на стоки, с държава на произход Китай, с декларатор "ЖОЗИ 2009" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Стоката е с изпращач ZHEJLANG YOU MAY INDUSTRIAL AND TRADING CO., LTD - Китайска народна република, като при извършената проверка на стоката е установено, че върху опаковките на алуминиевите радиатори няма маркировка на производителя.

При митническото оформяне е представена описаната в елемент от данни (ЕД) „Придружаващ документ“ на МД, изискуема, съгласно чл. 163 от Регламент (ЕС) № 952/2013, фактура № S21A179001 от 12.01.2022 г.

Предвид съмнения относно приложимостта на намалената ставка на окончателното антидъмпинговото мито и декларацията за ползване на намалена антидъмпингова става 21,2% мито, код В288, изготвена върху приложената фактура, е изискано становище от отдел „Митническа дейност“, ТД Митница С..

Издадено е становище рег. № 32-27915/26.01.2022 г. от отдел „Митническа дейност“ ТД Митница С., според което с писмо изх. № 32-18947/19.01.2022г. е изискано от вносителя да представи анализен сертификат, техническа спецификация, сертификат за съответствие за всеки един от

продуктите, както и всякакви други документи, с които разполага за установяване на коректно тарифно класиране на стоките по МДВ MRN 22BG005807142601R9/17.01.2022. Установено е, че приложената търговската фактура единствено е подпечатана и поради липса на подпис, име и длъжност на служителя, издал търговската фактура, е определено окончателно антидъмпингово мито на алуминиеви радиатори по процесната МДВ със ставка 61,40%.

На 22.02.2022 г. със служебна бележка № 32-61101 на началника на МБ С. - Запад до отдел „Митническа дейност“, ТД Митница С. е изпратена нова фактура с коректно пописана декларация за ползване на намалена антидъмпингова ставка 21,2% мито, код В288 от икономическия оператор.

Извършена е проверка на наличните данни в Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ИПА). Установено е, че има регистриран внос на идентични радиатори, с идентичен изпращач и получател с МДВ с MRN 19IBG005807041846R4 от 05.12.2019 г.

Поради възникнали съмнения относно автентичността и истинността на данните във фактурите, с писмо с рег. № 32-108230 от 01.04.2022 г. е отправена молба за съдействие до митническата администрация на КНР чрез Европейската служба за борба с измамите (OLAF).

От дружеството е изискано обезпечение в размер на 40 690,12 лв., покриващо разликата между намалената, определена за дружеството производител ZHEJIANG LIWANG INDUSTRIAL AND FADING Co., Ltd. антидъмпингова ставка от 21,2% мито при код В288 и ставката на окончателното антидъмпингово мито за всички останали дружества, различни от изброените в чл.1, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/59 на Комисията дружества. Предоставен бил депозит с GRN 22BG005800X199234.

На 18.04.2022 г., с вх. №32-127357 дружеството поискало от ТД Митница С. на АМ възстановяване на внесен депозит. Отговорено е с писмо рег. № 32-132430 от 21.04.2022 г. на директора на ТД Митница С. на АМ, че представената фактура № S21A179001/12.01.2022 г. е изпратена за проверка по линия на административното сътрудничество съгласно договорености между ЕС и Китайската народна република.

С молба вх. № 32-277421 от 11.09.2025 г. „ЖОЗИ 2009“ ЕООД поискало от директора на ТД Митница С. към Агенция „Митници“ възстановяване на внесен от него депозит в размер на 40690.12 лв. във връзка с осъществен внос по MRN 22BG005807142601R9 от 17.01.2022 г. за режим „Допускане до свободно обръщение“ на стоки „Алуминиеви радиатори (на глйдери)“. Приложено е платежно нареждане за внесеното обезпечение.

На 24.10.2025 г. е подадена нова молба от „ЖОЗИ 2009“ ЕООД с вх. № 32-327075 с искане на информация за развитието на административното производство и произнасяне от страна на митническите органи относно освобождаване на внесен депозит.

Според служебна бележка рег. №32-251896 от 18.08.2025 г. на началника на МБ С.-Запад, изготвена във връзка с приложимата ставка по процесната МД, по запитването до митническата администрация на Китай не е получен отговор. Установява се от служебна бележка рег. №32-341267 от 05.11.2025 г. на началник отдел „Последващ контрол“ в ТД Митница С., че за периода от 01.01.2022 г. до 05.11.2025 г. не са извършвани проверки в рамките на последващия контрол по процесната МД.

В Доклад рег. № 32-360621 от 21.11.2025 г. на началника на МБ С.-Запад е направено предложение да бъде освободен учредения депозит и да бъде извършена проверка в рамките на последващия контрол на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл. 84 от Закона за митниците.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Спорен между страните е срокът, в който административният орган дължи произнасяне по заявление вх. № 32-277421 от 11.09.2025 г. Ответникът претендира за приложение на чл.22, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, според който компетентните митнически органи вземат решението, посочено в параграф 1, и уведомяват заявителя своевременно, но не по-късно от 120 дни от датата на приемане на заявлението, освен когато е предвидено друго.

Съгласно чл.22, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 когато лице поиска решение, свързано с прилагането на митническото законодателство, то трябва да представи цялата информация, изисквана от компетентните митнически органи, за да могат те да вземат това решение. Параграф 2 на разпоредбата предвижда, че не по-късно от 30 дни от получаване на заявлението за издаване на решение, митническите органи проверяват дали са изпълнени условията за приемането на това заявление. Когато митническите органи установят, че заявлението съдържа цялата необходима информация, която им дава възможност да вземат решение, те уведомяват заявителя за приемането му в рамките на срока, посочен в първа алинея (30 дни от получаване на заявлението).

В случая не е спорно, че митническите органи не са постановили решение по чл.22, пар.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 – за приемане на заявлението от 11.09.2025 г., нито са уведомили заявителя за подобно приемане. Съдът намира за споделима и правилна тезата на жалбоподателя с аргумент от чл.22, пар.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че при липса на взето решение по пар.2, срокът по пар.3 е неприложим към процесното заявление. На този извод навежда буквалното тълкуване на разпоредбата на чл.22, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, според която 120-дневният срок тече от датата на приемане на заявлението. След като в случая няма дата на приемане на заявлението, то нейната липса пречатства установяването на срока за произнасяне по чл.22, пар.3 от МКС. Това от своя страна създава възможност за шиканиране с права от страна на митническите органи, а за засегнатото лице е предпоставка за пропускане на срока по чл.149, ал.2 от АПК, според който мълчаливият отказ може да се оспори в двумесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе.

По изложените съображения съдът намира за приложим към процесното заявление от 11.09.2025 г. 30-дневният срок за произнасяне по специалните нормативни разпоредби на чл.196, ал.1, вр. чл.19, ал.1 от ЗМ. При подадено заявление на 11.09.2025 г., органът дължи произнасяне в срок до 11.10.2025 г. (събота, неработен ден), т.е. до 13.10.2025 г. Не е спорно, че в посочения срок не е налице произнасяне от сезирания митнически орган. Жалбата до съда е подадена на 14.11.2025 г. – в срока по чл.149, ал.2 от АПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване по силата на чл.58, ал.1 от АПК акт.

Дори и да се приеме тезата на ответника за приложение на 120-дневния срок по чл.22, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 (независимо от невъзможността за установяване на началото му поради липса на решение за приема на заявлението), то изтичането му в хода на съдебното производство отново не води до извод за недопустимост на жалбата. Ако се приеме, че този срок тече от подаване на заявлението на 11.09.2025 г., то същият е изтекъл на 09.01.2026 г., т.е. преди датата на съдебното заседание, в което е даден ход по същество на спора. От документите от административната преписка се установява, че с писмо с рег. № 32-108230 от 01.04.2022 г. е отправена молба за съдействие до митническата администрация на КНР, по която молба няма предоставен отговор от китайската митническа администрация, т.е. повече от три години. В о.с.з. на 21.01.2026 г. процесуалният представител на ответника също не представи подобен отговор за отправеното през 2022 г. запитване до КНР. Липсата на срок за отговор от страна на КНР не може да е основание за необосновано дългото бездействие на националната митническа администрация

по установяване на коректен размер на митническото задължение по процесната МД MRN22BG005807142601R9 от 17.01.2022 г., т.е. повече от 4 години. Това обстоятелство обосновано е дало право на вносителя да постави въпрос за приложението на чл.103, вр. чл.98, от Регламент (ЕС) № 952/2013 по отношение на внесения депозит за същия внос, направено с процесното заявление от 11.09.2025 г. Липсата на произнасяне от митническите органи както във връзка с определяне на митническите задължения по вноса от 17.01.2022 г., така и по освобождаване на предоставения във връзка с него депозит, навежда на злоупотреба с права от тяхна страна. Подобна злоупотреба не следва да бъде толерирана чрез възпрепятстване на правото на оспорване на процесния мълчалив отказ. В този смисъл е Решение № 12748 от 10.12.2025 г. по адм. д. № 11228/2025 г. на ВАС, Осмо отделение, с което е оставено в сила Решение № 22303/27.06.2025 г. по адм. д. № 2340/2025 г. на АССГ. В него първоинстанционният съд е приел за допустима жалба срещу мълчалив отказ на директора на ТД Митница С. с мотив, че е формиран мълчалив отказ и макар жалбата да е подадена преди крайния срок за произнасяне на митническия орган, то с оглед обстоятелството, че и впоследствие няма издаден изричен акт, тя следва да се приеме за допустима и да бъде разглеждана по същество.

В обобщение, директорът на ТД Митница С. е бил сезиран с искане, по което е дължал произнасяне с решение по чл.19, ал.1 от ЗМ. Съдът намира, че директорът на ТД Митница С. на АМ е компетентен да се произнесе по молба вх. № 32-277421 от 11.09.2025 г. на „ЖОЗИ 2009“ ЕООД по силата на чл.19, ал.1, предл.2 и ал.4, т.2 от ЗМ. Непроизнасянето на компетентен административен орган в законоустановения срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК.

Разпоредбата на чл.58, ал.1 от АПК установява законова фикция, че произнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на подаденото искане са условия за прилагането ѝ, които в случая са спазени. При мълчаливия отказ волеизявлението се предполага, като се приема, че произнасянето на органа представлява отказ да се издаде акт с исканото от заявителя съдържание. Поради това, при мълчаливия отказ спазването на формата и на административнопроизводствените правила се презумира, а съдебният контрол обхваща само материалната законосъобразност, като се изследва наличието на всички фактически и правни предпоставки, които биха мотивирали отказа.

Съгласно чл. 98 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническите органи освобождават обезпечението незабавно след като митническото задължение или съответното друго вземане бъде погасено или не може да възникне отново. Неоснователно е възражението на ответника за неприложение на чл.98 от МКС спрямо процесното заявление по 11.09.2025 г. Буквалното тълкуване на разпоредбата касае именно освобождаване на обезпечение (като процесното) и свързва приложението ѝ с крайния срок за възникване на митническо задължение. Последният е уреден в чл.103 от МКС, озаглавен „краен срок за митническо задължение“. По силата на чл. 103, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение, в случая на 17.01.2022 г., поради което към датата на подаване на молбата от 11.09.2025 г. този срок безспорно е изтекъл.

Изключение от това правило е дадено в параграф 2 на същата разпоредба, където е посочено, че когато митническото задължение възниква в резултат на действие, което към момента на извършване е основание за започване на наказателно преследване, три годишният срок, определен в параграф 1, се продължава най-малко на пет години и не повече от 10 години в съответствие с националното законодателство. Съдът намира, че ответникът неоснователно претендира за приложение на удължения срок по чл. 103, пар. 2 от

Регламент (ЕС) № 952/2013. На първо място, не е спорно по делото, че единствено първоначално представената фактура не е била подписана. Впоследствие, на 22.02.2022 г. е предоставена нова фактура с коректно подписана декларация от икономическия оператор за ползване на намалена антидъмпингова ставка 21.2 % мито, код В288, които доказателства са представени от жалбоподателя в о.с.з. на 21.01.2026 г. Действително, въз основа на новопредставената декларация е извършена проверка в Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-IIIА), във връзка с която отново са възникнали съмнения относно автентичността и истинността на друга фактура за внос на идентични радиатори, с идентични изпращач и получател като процесния внос. Независимо от изложеното, по изпратеното запитване за съдействие до китайската митническа администрация както през м. април 2022 г., така и с допълнително писмо от 03.11.2022 г., не е получен отговор. Липсата на срок за това не може да бъде основание за неприложение на разпоредбата на чл.103 от МКС по отношение на процесния внос.

На следващо място, независимо, че буквалният прочит на чл.103, пар.2 от МКС може да даде основание за тълкуване, че е достатъчно действие като основание за наказателно преследване, а не вече образувано наказателно производство, съдът намира тази разпоредба за *неприложима в настоящия случай*. Това е така, тъй като с писмо от 29.08.2025 г. директорът на ТД Митница С. е отправил запитвания до дирекция „Митническо разузнаване и разследване“, дирекция „Митническа дейност и методология“ и дирекция „Правно-нормативна“ на АМ следва ли да се приложи намалена ставка на окончателно антидъмпингово мито и съответно да бъде освободен процесния депозит. Не е спорно по делото, че от тези дирекции не е постъпил конкретен и ясен отговор на запитването. Същевременно се установява от служебна бележка рег. № 32-341267 от 05.11.2025 г. на началник отдел „Последващ контрол“ в ТД Митница С., че *в периода от 01.01.2022 г. до 05.11.2025 г. по отношение на процесния внос не е извършван последващ контрол*.

На последно място, в рамките на този изключително дълъг период от **близо четири години** (към датата на отговора на началник отдел „Последващ контрол“ в ТД Митница С.) и **над четири години** (към датата на устните състезания по делото) очевидно не са предприети не само действия по последващ митнически контрол, но и действия по наказателно преследване във връзка с вноса по МДВ MRN 22BG005807142601R9 от 17.01.2022.

В заключение, съдът приема, че за изключително дълъг период от време са налице последователни бездействия на митнически органи по установяване на размера на митническото задължение по процесния внос, респ. установяване следва ли да се приложи намалена ставка на окончателно антидъмпингово мито по него. Това е така, тъй като не е получен отговор от КНР на запитването от 2022 г., не е предприет последващ контрол по МД, липсва произнасяне по процесното заявление от 11.09.2025 г. за освобождаване на депозита и ангажираност на различни дирекции в АМ по този въпрос. Същевременно, размерът на депозитната сума е достатъчно голям, за да се претендира неблагоприятно засягане на „ЖОЗИ 2009“ ЕООД от визираното бездействие, вкл. за произнасяне по процесното заявление от 11.09.2025г.

По изложените съображения съдът приема, че по делото не се установяват основания за приложение на визираното изключение по чл. 103, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и основания за спиране по чл. 103, параграф 3 от Регламент (ЕС) №

952/2013.

При установените данни от административната преписка е дължим извод, че по силата на чл.98, вр. чл.103, пар.1 и чл.124, пар.1, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническият орган е дължал произнасяне по молба вх. № 32-277421 от 11.09.2025 г. на „ЖОЗИ 2009“ ЕООД чрез освобождаване на обезпечението поради изтичане на крайния срок за установяване на митническото задължение. Налице е незаконосъобразен мълчалив отказ, който следва да бъде отменен и преписката върната на административния орган за постановяване на решение за освобождаване на обезпечението, предоставено по митническа декларация с MRN22BG005807142601R9 от 17.01.2022 г.

В т.29 и т.30 от Решение от 30 април 2025 г. по дело С-330/24 СЕС е приел, че що се отнася до принципа на правна сигурност, следва да се отбележи, че възможността първоначалното митническо задължение да стане отново изискуемо е подчинена на условието това задължение да не е погасено по давност по силата на чл.103 от МКС. Съгласно последната разпоредба давностният срок по правило изтича след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение. От практиката на Съда следва, че налагането на разумен давностен срок е в интерес на правната сигурност, която ползва както частноправния субект, така и съответната администрация, без при това да е пречка частноправният субект да упражни правата, предоставени му от правния ред на Съюза. Следователно по време на давностния срок митническите органи трябва да могат да изменят митническото задължение.

Дължим е извод, че уреденият в чл.103 от МКС краен давностен срок за установяване на митнически задължения е проявление на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, установени в полза както на частноправните субекти, така и на митническата администрация. Установеното по делото бездействие на директора на ТД Митница С. по установяване на митническото задължение по МД MRN22BG005807142601R9 от 17.01.2022 г. е извън срока по чл.103, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, респ. е основание по чл.98, пар.1 от МКС за освобождаване на предоставеното по същия внос обезпечение (депозит). Изложеното дава превес на частноправния интерес от освобождаване на внесения през м.02.2022 г. депозит, пред обществения интерес от събиране на *неустановен размер публични вземания, погасени по давност*.

По изложените съображения се установява материална незаконосъобразност и несъответствие с целта на закона на визираното бездействие по освобождаване на депозита, поискано със заявление от 11.09.2025 г., формирало оспорения мълчалив отказ, който следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК на жалбоподателя се дължат сторените в производството разноски в размер на 50.00 лв. или 25.56 евро за държавна такса. Жалбоподателят претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 4800.00 лв. с ДДС, за което ответникът е направил възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК. Минималното адвокатско възнаграждение при интерес от 40690.12 лв. съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е в размер на 3905.21 лв. без ДДС. Претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 4000 лв. без ДДС е близко до този нормативен минимум и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора, явява се справедливо и обосновано по смисъла на чл.36, ал.2 от

Закона за адвокатурата и следва да бъде присъдено в пълнота от 4800 лв. с ДДС, или 2454.20 евро.

Водим от горното, Административен съд София – град, Първо отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ЖОЗИ 2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4, ап. 15 и със съдебен адрес [населено място], ул. "К." № 23, ет. 2, офис № 3, чрез адв. Л. С., мълчалив отказ на директора на ТД Митница С. към Агенция „Митници“ за произнасяне по негова молба вх. № 32-277421 от 11.09.2025 относно възстановяване на внесен депозит в размер на 40690.12 лв.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне по молба вх. № 32-277421 от 11.09.2025 г. при съобразяване на тълкуването и указанията, дадени в настоящето решение за възстановяване на внесения депозит в размер на 40690.12 лв.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.174 от АПК 30-дневен срок за произнасяне от директора на ТД Митница С. към Агенция „Митници“, считано от получаване на преписката от АССГ.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ заплати на „ЖОЗИ 2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4, ап. 15, на основание чл.143, ал.1 от АПК сторените в производството разноси в размер на 25.56 евро за държавна такса и 2454.20 евро за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: